

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Квасневської Наталі Дмитрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 частини першої статті 106, статті 115 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII

м. К и ї в
23 грудня 2020 року
№ 278-2(I)/2020

Справа № 3-235/2020(567/20)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого, доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Квасневської Наталі Дмитрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 частини першої статті 106, статті 115 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Квасневська Н.Д. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність пункту 3 частини шостої статті 126 Конституції України (конституційність) положення пункту 4 частини першої статті 106, статті 115 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон).

Відповідно до пункту 4 частини першої статті 106 Закону суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження з таких підстав: умисне або внаслідок грубої недбалості допущення суддею, який брав участь в ухваленні судового рішення, порушення прав людини і основоположних свобод або інше грубе порушення закону, що призвело до істотних негативних наслідків.

Статтею 115 Закону передбачено:

„1. Відповідно до пункту 3 частини шостої статті 126 Конституції України вчинення істотного дисциплінарного проступку, грубе чи систематичне нехтування обов’язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді, є підставою для звільнення судді з посади.

2. Факти, що свідчать про вчинення істотного дисциплінарного проступку, грубе чи систематичне нехтування обов’язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді, мають бути встановлені Вищою радою правосуддя (її відповідним органом)“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Вища рада правосуддя 31 липня 2018 року прийняла рішення „Про звільнення Квасневської Н.Д. з посади судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ на підставі пункту 3 частини шостої статті 126 Конституції України“, яке Квасневська Н.Д. оскаржила до Верховного Суду.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду рішенням від 27 листопада 2019 року, яке Велика Палата Верховного Суду постановою від 10 вересня 2020 року залишила без змін, відмовив Квасневській Н.Д. у задоволенні позову.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорювані положення Закону не відповідають пункту 3 частини шостої статті 126 Конституції України. Також, на думку Квасневської Н.Д., унаслідок застосування Верховним Судом положень пункту 4 частини першої статті 106, статті 115 Закону порушено її конституційні права, гарантовані статтями 32, 38, 43 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності, зокрема, вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту постанови Великої Палати Верховного Суду від 10 вересня 2020 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Квасневської Н.Д., вбачається, що положення пункту 4 частини першої статті 106 Закону, щодо неконституційності яких звернувся автор клопотання, у ній не застосовані.

Аналіз конституційної скарги свідчить про те, що Квасневська Н.Д. не обґрунтувала, у чому саме полягає неконституційність положень статті 115 Закону, а висловила незгоду з дисциплінарним провадженням щодо неї та рішеннями Вищої ради правосуддя про притягнення її до дисциплінарної відповідальності і про звільнення з посади судді.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Квасневської Наталі Дмитрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 частини першої статті 106, статті 115 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**